

Sygn. akt I C 2373/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Barbara Nowicka

Protokolant: st. sekr. sądowy E. B.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 grudnia 2016 r. w S. sprawy

z powództwa **Miasta S. W. Zarządu (...) w W.**

przeciwko A. C.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. C. na rzecz powoda Miasta S. W. Zarządu (...) w W. kwotę 1.352,00 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt dwa złote i 00/100) wraz z odsetkami:

- ustawowymi obliczanymi od dnia 07.03.2014 r. do 31.12.2015 r. i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty od kwoty 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych i 40/100),

- ustawowymi obliczanymi od dnia 22.03.2014 r. do 31.12.2015 r. i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty od kwoty 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych i 40/100),

- ustawowymi obliczanymi od dnia 30.04.2014 r. do 31.12.2015 r. i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty od kwoty 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych i 40/100),

- ustawowymi obliczanymi od dnia 29.06.2014 r. do 31.12.2015 r. i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty od kwoty 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych i 40/100),

- ustawowymi obliczanymi od dnia 25.07.2014 r. do 31.12.2015 r. i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty od kwoty 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych i 40/100),

II. zasądza od pozwanej A. C. na rzecz powoda Miasta S. W. Zarządu (...) w W. kwotę 390,00 zł (trzysta dziewięćdziesiąt złotych i 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2373/15

UZASADNIENIE

W dniu 06.11.2014 roku **powód Miasto S. W. - Zarząd (...) w W.**, reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł pozew przeciwko pozwanej A. C. domagając się zapłaty kwoty 1.352,- zł z odsetkami ustawowymi od kwot:

- 270,40 zł od dnia 07.03.2014 roku do dnia zapłaty,

- 270,40 zł od dnia 22.03.2014 roku do dnia zapłaty,

- 270,40 zł od dnia 30.04.2014 roku do dnia zapłaty,

- 270,40 zł od dnia 29.06.2014 roku do dnia zapłaty,

- 270,40 zł od dnia 25.07.2014 roku do dnia zapłaty,

Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Powód argumentował, że w dniach 20.02.14r., 07.03.14r., 15.04.14r., 14.06.14r. i 10.07.14r. pozwana korzystała z komunikacji miejskiej bez ważnego dokumentu przewozu.

Z tego tytułu zobowiązana jest do zapłaty pięciu opłat dodatkowych w wysokości po 266,00 zł i pięciu należności przewozowych w kwotach po 4,40 zł za każdy przejazd.

Ponadto powód domagał się odsetek ustawowych od dnia upływu terminu jej płatności (wynoszącego 14 dni od dnia sporządzenia wezwania do zapłaty) do dnia rzeczywistej zapłaty.

W dniu 13.01.2015 roku referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Słupsku wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt I Nc 6546/14 (k. 20).

Postanowieniem z dnia 30.10.2015 roku Sąd Rejonowy w Słupsku uchylił nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym (k. 35) i zarządzeniem z dnia 14.01.2016r. wydanym na wniosek powoda ustanowił dla pozwanej, której miejsce pobytu nie jest znane, kuratora procesowego.

Kurator pozwanej A. C. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości, zgłaszając zarzut braku zdolności sądowej powoda nie spełniającego kryteriów z art. 64 kpc, braku wykazania dokumentem wysokości dochodzonego roszczenia, bowiem przedstawione kserokopie nie stanowią dokumentów. Zarzucił także, iż wysokość opłaty dodatkowej ma stanowić 50-krotność ceny najtańszego biletu jednorazowego normalnego, czyli 220,- zł.

Pełnomocnik powoda w piśmie procesowym z dnia 05.05.2016 roku wskazał, że należność dochodzona pozvem wynika z treści VIII.1 załącznika do uchwały (...) m. st. W. nr (...) z dnia 03.10.2013r. i stanowi 38-krotność ceny biletu jednorazowego przesiadkowego w wysokości 7,- zł. Odnosząc się do kwestii braku legitymacji czynnej powód wskazał, iż Zarząd (...) jest samorządową jednostką budżetową nie posiadającą osobowości prawnej a w obrocie prawnym występuje w imieniu m.st. W. jako tzw. stationes municipi.

Sąd ustalił, co następuje:

A. C. w dniach 20.02.14r., 07.03.14r., 15.04.14r., 14.06.14r. i 10.07.14r. korzystała z komunikacji miejskiej w W. bez ważnego dokumentu przewozu.

Z każdej z przeprowadzonych w tym dniu kontroli biletów zostały sporządzone wezwania do zapłaty, w których w pozycji (...) wpisano (...), a w pozycji „czytelny podpis dłużnika” A. C. złożyła swój podpis.

Każde z pięciu wezwań do zapłaty wzywało pozwaną do uiszczenia należności za przewóz w wysokości 4,40 zł i opłaty dodatkowej w wysokości 266,00 zł.

dowód: wezwania do zapłaty złożone w kopercie i opisane na k. 175 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Bezsporny było to, że pozwana we wskazanych dniach korzystała z komunikacji miejskiej powoda bez ważnego dokumentu przewozu.

Sporna w sprawie była wysokość dochodzonego roszczenia oraz to, czy powód posiada zdolność sądową i legitymację procesową czynną w niniejszym postępowaniu. Ciężar wykazania wysokości kwoty dochodzonej pozwem oraz wymagalności roszczenia spoczywał, zgodnie z przepisem art. 6 k.c., na powodzie.

W ocenie Sądu nie budziła w niniejszej sprawie wątpliwości zdolność sądowa powoda Miasta S. W., posiadającego osobowość prawną, a konsekwencji zdolność sądową o jakiej mowa w art. 64 § 1 kpc. Sąd podzielił także argumentację strony powodowej wskazującej na legitymację procesową powoda, w którego imieniu występuje samorządowa jednostka budżetowa.

Na mocy przepisu art. 33 a ust. 3 ustawy z dnia 15.11.1984 roku Prawo przewozowe (Dz.U.2015.915 j.t.) w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty.

Zgodnie z treścią art. 34a ust. 1 i 2 w.w ustawy Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia sposób ustalania wysokości opłat dodatkowych, jednakże w odniesieniu do gminnego, powiatowego i wojewódzkiego regularnego przewozu osób, przepisy, o których mowa w ust. 1, określają odpowiednio rada gminy, rada powiatu albo sejmik województwa, a w mieście stołecznym W. - Rada miasta stołecznego W..

Jak wynika z treści pkt VII.1. załącznika do uchwały nr LXVII/1807/2013 Rady M .S. W. z dnia 03.10.2013r. (Dz.Urz. Woj.M.. z 2013r., poz. 11320 z dnia 06.11.2013r.), opłata dodatkowa za przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu stanowi 38-krotność ceny biletu jednorazowego przesiadkowego normalnego, obowiązującego w strefie 1 i 2, przy czym z pkt VI . 1 tego załącznika wynika, iż cena ta wynosi 7,- zł.

Powyzsza uchwała stanowi powszechnie obowiązujący w roku 2014 akt prawa miejscowego, stanowiąc podstawę do nałożenia na pozwaną dochodzonych opłat w sposób żądany przez powoda. Jednocześnie – wobec zarzutu strony pozwanej – strona powodowa złożyła oryginały dokumentów – wezwań do zapłaty, których przedstawienie w kserokopii kwestionował kurator ustanowiony dla nieznanej z miejsca pobytu pozwanej.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należało, że powód wykazał także wysokość kwoty dochodzonej pozwem.

Pozwana podpisała wezwania do zapłaty w dniach kontroli, a zatem uznać należy za zasadny termin naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie w płatności po upływie 14 dni od wezwania do zapłaty.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w pkt I wyroku, orzekając o odsetkach za opóźnienie na podstawie art. 481 § 1 k.c.

Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły łącznie 390,00 zł, z czego tytułem opłaty od pozwu 30,00 zł, wynagrodzenia należnego radcy prawnemu kwotę 180,00 zł i wykorzystanej zaliczki na poczet ustanowienia kuratora dla nieznanej z miejsca pobytu pozwanej w kwocie 180,00 zł.

Powód wygrał sprawę w całości.

Na mocy przepisu art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z §6 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.) sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 390,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzekł w punkcie II sentencji wyroku.